

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS

6F.

VAN 7 TOT 77 JAAR

NR 2

IN NEDERLAND 40 Cts

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL
DE JACHT OP HET EVERZWIJN

DE VIERDE PROEF VAN
ONZE GROTE PRIJSVRAAG

In Oktober van het jaar 1468, op de weg die leidt naar het kasteel van Plessis-les-Tours...

De jonge ruiter klimt lenig op de boom om de sukkelaar te redden...

God zegene je, edele ridder! Men mag wel zeggen dat ik van heel ver kom!

Hier is haar kamer. Help me de deur in te beuken !

Halt ! Goddank, zij leeft nog !

Lakens, vlug !

En enkele seconden later...

Haast je, messire ! De vlammen likken m'n schoenzolen reeds en ik begin het erg warm te krijgen !

Halt, vriend ! Is dat een ontvoering ?

Je hebt er niets beters op gevonden dan dit meisje te roven ? Hahaha !

Ruim de baan, schorremorrie !

Indien je leven je lief is, laat ons dan je paarden !

Soldaat van de Schotse Wacht van Lodewijk XI.

Harop, Petrus ! Harop ! Sla hen neer !

Weldra zijn ze in het vlakke veld...

Waar zal ik een schuilplaats vinden ?

Heb vertrouwen in me. Ik weet een onderdak voor je !

Daar komt een hele ruitersstoet aan, heer !

Boogschutter die zijn boog spant.

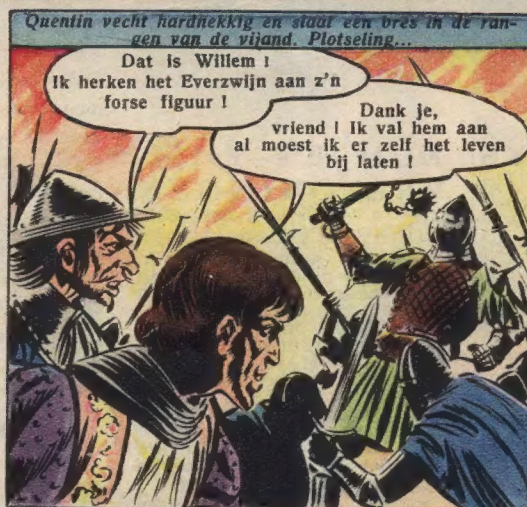
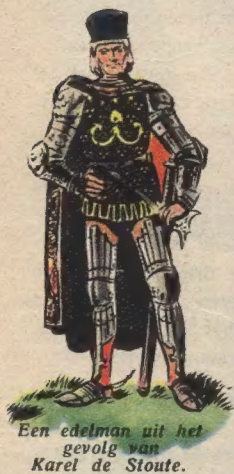

Het is de graaf de Crèvecœur die aan het hoofd rijdt ! Dat zijn de wapenlieden van de hertog van Bourgondië !

Edele jonkvrouw, de hertog stuurde me met een verkenningsstroep van z'n leger vooruit om uw veiligheid te verzekeren...

Dat ontroert me diep, graaf. Deze Schotse edelman echter heeft me voor een afgrijpselijke dood gered, en ik wens dat hij me ook verder onder zijn bescherming neemt.

DE WATERVERFTEKENING

BEN JE REEDS
LID VAN DE
KUIFJE'S CLUB?

EEN vriend vertelde me onlangs volgende anecdote:
Op zekere avond zat ik alleen thuis, en las een mooi boek. Af en toe bewonderde ik aan de wand een schone waterverftekening. Plots werd er gebeld. Ik ging open doen.

— Stoor ik niet? vroeg de onverwachte bezoeker.
— Maar, neen man! Ik bewonderde zopas een van je waterverftekeningen. Je herinnert je nog wel... dat je landschap, dat ik drie jaar geleden van je kocht?... Ik toonde de tekening aan de schilder, en de man vroeg droogweg:

— Vind je die nog steeds mooi?
— Ja zeker! Waarom niet?
— Ik niet. Ik heb er spijt van dat ik je die verkocht heb. Moest ze nog in mijn bezit zijn, dan zou ik ze stuk scheuren.

— Stuk scheuren? Maar, daar denk je toch niet aan zeker? Jij weet toch beter dan wie ook dat ik je die tekening zeventienhonderd frank heb betaald.

— Ja, dat weet ik nog, maar ik zou ze niettemin stuk scheuren. Ik vind dat ik nu veel beter werk lever en dat jij ook een beter werk verdient. Wat zeg je van deze waterverftekeningen, vroeg hij me, en hij opende onder de schemerlamp een fardie met prachtige waterverftekeningen.

— Maar die zijn schitterend! Inderdaad veel beter dan deze hier.

— Wel, daar mag je de mooiste van kiezen! Maar geef me dan die daar terug, stelde de schilder voor.

Ik aarzelde geen ogenblik op zijn voorstel in te gaan, en vóór mijn ogen scheurde de schilder de andere tekening aan stukken.

Ik kon mijn eigen ogen niet geloven.

Een beter voorbeeld van beroepseer kan men zich moeilijk indenken.

Kuifje

DRIEKONINGENFEEST

JE kent waarschijnlijk het gebruik volgens hetwelk men met Driekoningen een taart bakt en in die taart een boon verbergt? Die het boontje in zijn deel aantreft, wordt tot koning van de avond uitgeroepen. Dat spelletje is zeer oud.

Het werd o.m. in 1811 gespeeld door een groep Parijse kinderen, onder wie de later beroemd geworden schrijver Alexandre Dumas. Op een bepaald moment, nadat hij tot koning van de avond was uitgeroepen, viel Dumas in een vijver. Gelukkig was de vijver niet diep, en werd Alexandre gauw op het droge gebracht, terwijl de kinderen in paniekstemming riepen: «De koning verdrinkt!» Alexandre Dumas, die reeds zeer jong met een buitengewone geest begaafd was, deed zich gelden met de opmerking dat ze niet hadden moeten roepen: de koning verdrinkt, maar wel de koning drinkt.

HET JAARLIJKS KUIFJE'S FEEST

Alle Kuifje's vrienden worden verwacht in het

KONINKLIJK CIRKUS TE BRUSSEL

Donderdag 27 Januari, om 15 uur.

Er wordt een reuze-show gegeven met paarden, olifanten en allerlei andere wilde dieren.

Er wordt ook gezorgd voor een verrassing!

In ons volgend nummer vind je nadere bijzonderheden. Bewaar nu reeds de kortingsbon die onderaan deze bladzijde afgedrukt wordt.

Wie een boek koopt denkt eerst en vooral aan een album van een Kuifje's tekenaar!

KUIFJE'S FILM-VERTONINGEN

TE BRUSSEL

HEDEN, Donderdag 13 Januari, wordt te Brussel in de Brialmontstraat, 11, (aan de Schaarbeekse Poort) een Kuifje's filmvertoning ingericht. Op het programma staat de bekende film «EXPEDITIE NAAR DE MAAN» (niet te verwarren met het album van Hergé).

De gewone lezers van «Kuifje» betalen 5 F.

De leden van de Kuifje's club hebben gratis toegang op vertoon van hun lidkaart.

TE TONGEREN

IEDERE Donderdagnamiddag gaat er te Tongeren, in de zaal «Forum» een speciale jeugdfilmvertoning door, waaraan «Kuifje» zijn medewerking verleent.

Op het programma staan: «Sneeuwwitje» (13 Januari), «Heidi» (20 Januari), «Een man van ijzer» (27 Januari), «De zang van het Zuiden» (3 Februari), «Lassie Ereburger» (10 Februari).

Alle Kuifje's vrienden uit Tongeren en omstreken zijn hartelijk welkom.

Kuifje wordt niet alleen gelezen door jongens

zo verzekert ons Mej. C. Vischer van den Haag, die vraagt naar de bewerking in tekenverhaal van het leven van verschillende vrouwelijke figuren. Af en toe komen de meisjes ook aan de eer. Ik heb je lijstje voorgelegd aan onze redactieraad. Beste dank voor de suggesties.

Een drukfout

H. OPDEWEERDT, van Lier, vraagt of de vermelding van de prijs van het jaarabonnement in «Kuifje» N° 50 en 51 geen vergissing was. Inderdaad. De prijs is sinds lang onveranderd 265 F. per jaar. Die vergissing werd reeds in de vorige nummers hersteld.

De Sabena-helicopter niet naar Amsterdam!

VOOR enkele maanden publiceerd we in «Kuifje» een reportage over de helicopters van de Sabena. Terloops werd daarin gezegd dat de Sabena ook een regelmatige dienst naar Amsterdam verzekerde. H. van Linn, van Rotterdam, doet ons echter nog opmerken dat de Sabena niet naar Amsterdam, maar wel naar Rotterdam vliegt. Onze correspondent heeft de heli-copter, die driemaal daags in de «heliport» van Rotterdam vlak bij het Hofplein landt, reeds meermaals gezien.

De zaak Zonnebloem: zeer boeiend!

RAYMOND DRIESSEN

van Elen, schreef me een lange brief. Hij maakte me zijn beste Kerst- en Nieuwjaarswensen over, dankte voor het kaartje dat hij ter gelegenheid van zijn verjaardag kreeg, hoopt dat «Kuifje» het in het nieuwe jaar nog beter zal doen en gaf zijn opinie te kennen over ons blad. Hij verzekerde me eveneens dat hij «Kuifje» bij zijn schoolmakkers zal doen bewonderen en aanbevelen. Beste dank.

KUIFJE'S FEEST
IN HET
KONINKLIJK CIRKUS
KORTINGSBON

Het weekblad «KUIFJE»: 10^e jaargang.
Redactie: Lombardstraat, 24, Brussel. — P.Ch.R.: 1909.16. — Uitgever-directeur: Raymond Leblanc. — Gedrukt in helio door: De Drukkerijen C. Van Cortenberg, Keizerstraat, 12, Brussel. — Publiciteit: PUBLI-PT
KUIFJE-Holland: Singel, 231, Dordrecht. — Tel.: 3653. — Giro: 199.334.
Abonnement: 4 fl. per kwartaal.

ABONNEMENT
BELGIE 3 maanden: 70 F.
6 maanden: 135 F.
1 jaar: 265 F.
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO 3 maanden: 80 F.
6 maanden: 155 F.
1 jaar: 300 F.
13-155

DE AVONTUREN VAN DE BULTENAAR

Gonzague wenst dat zijn vrouw het meisje, dat hij in Spanje ging zoeken, als haar dochter zou herkennen. De weduwe van Nevers weigert echter.

DE BRIEF VAN DE BULTENAAR

43 ONDANKS zijn nederlaag was Gonzague vast besloten het niet op te geven. Hij wou de echte Aurora, wier aanwezigheid te Parijs voor hem doodsgevaar betekende, gevangen nemen. «Jij zult je daarmee gelasten», zei hij tot Peyrolles. Neem twee of drie van je huurlieden, die met de degen kunnen omgaan, en loop naar de rue du Chantre. Voor de nacht valt breng je Aurora hier!» Peyrolles grinnikte. Hij hield niet van die karweitjes. «Maar, Monseigneur, waagde hij te zeggen, en als Lagardère er is? Hij is er de man niet naar met zich te laten spotten!» Gonzague sloeg met de vuist op tafel en riep...

44 Ha, ben je bang? Ik heb je een bevel gegeven, voer het uit!» Peyrolles wou de kamer verlaten toen een hoge stem de twee schurken deed opschrikken. Het was Aesopus II. «Slechte methode, Monseigneur! Slechte methode!» zei hij glimlachend. «Nogmaals die bultenaar! Wat doe jij in mijn huis, ongelukzaaler?» De bultenaar boog sierlijk en zei op zachte toon: «Monseigneur, ik kwam hier toevallig voorbij. De deur stond op een kier en, zonder dat ik zulks wilde, hoorde ik wat u tot Peyrolles zei, Monseigneur.

45 INDIEN ik het waagde u te onderbreken, was dit slechts omdat ik u, naar ik geloof, een grote dienst kan bewijzen. U wenst het meisje, de beschermeling van Lagardère, te ontvoeren? Niets is eenvoudiger.»

De bultenaar trad de kamer binnen, zette zich aan de schrijftafel en nam een ganzenveer. Gonzague was zo verbaasd dat hij liet begaan. Met een grijnslach overhandigde de bultenaar enkele ogenblikken later aan de prins een brief.

— Ziezo, Monseigneur, zei hij, het meisje zal je knechten nu zeer gewillig volgen.

46 GONZAGUE las het briefje en onderdrukte een uitroep van verbazing: «Mijn lief kind, las hij, doe deze avond je mooiste kleding aan. Ik stuur je twee lakeien om je af te halen en naar het bal van de Regent te voeren, waar ik op je wacht.» Getekend «Lagardère». Gonzague en Peyrolles bekeken de bultenaar wantrouwig.

— Ik zal het je uitleggen, Monseigneur, zei deze, ik heb Lagardère vroeger gekend. IK HAAT hem en verheug me er over, hem een kwade poets te kunnen bakken. Een geschrift nabootsen kan ik heel goed. Ik heb daarvoor als het ware een speciale gave...

47 ZEG me de ware reden van je gedrag! beval Gonzague. Aesopus II knikte en stak de hand uit:

— Ik houd van het goud, Monseigneur, en ik heb gehoord dat u de mensen die u dienen koninklijk betaalt.

Dit antwoord stelde de prins gerust. Zijn laatste twijfel was nu weggenomen want «goud» was voor hem een goede reden. De bultenaar zou de lakeien vergezellen. Aurora zou in een draagstoel stappen en in plaats van naar het bal van de Regent, zou men haar naar het huis van Gonzague brengen, waar ze zou bewaakt worden tot er over haar lot beslist werd...

48 DE gebeurtenissen namen echter een andere loop als die welke voorzien was door Peyrolles en zijn meester. Toen de lakeien enkele uren later met de draagstoel in de rue du Chantre verschenen, werden zij door twee onbekenden overmeesterd... De onbekenden trokken de livrei van de lakeien van de prins aan. De bultenaar had zich, nog voor de afloop van het gevecht, uit de voeten gemaakt en niemand had hem nog gezien. Niet lang nadien nam Aurora de Nevers plaats in de draagstoel. Ze was vergezeld van een edelman wiens trotse gestalte alleen reeds Gonzague zou hebben doen beven?...

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

Chlorophyl die in het snuitje kreeg dat geheimzinnige personages zeer verdachte plannen koesteren, werd tussen hoge rotsen gevangen gezet...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

Het stuk hout dat ik weggooide, steekt in de rotswand

En stevig ook! Wat 'n geluk! De oneffenheden van de rotswand beletten het naar beneden te rijzen

En die muren zijn zo tot boven toe!
VERDRAAD! IK HEB M'N LADDER!

Ziezo, nog een stuk hout

Het is even lang en we plaatsen het onder de bovenste sport

Ik kruip op het bovenste stuk hout . . . neem het onderste weg en . . .

plaats het boven m'n kop. Zo klim ik naar boven . . .

En weldra . . .

Ik ben er!

KRAK

Is me dat schrikken! Indien dit stuk hout niet zo stevig tegen de rotswand had gezeten, zou ik naar beneden gedonderd zijn! . . .

HOP! IK BEN ER!

Niemand te zien? . . .

Ik moet de rivier oversteken en m'n vrienden verwittigen . . . Ik hoop maar dat het niet te laat is . . .

Ik heb geluk! M'n boot ligt nog op dezelfde plaats

GROTE GUNST! DE ZWARTE OOIENVAAR! EN . . . DAT LELIJK BEEST KOMT RECHT OP MIJ AF . . .

HET SCHOT IN DE BERGEN

Bij het verlaten van Western Saloon vond Bill een dreigbrief. Een oude cowboy bracht hem naar de hoeve van de ongelukkige Maxwell. Helen, de dochter van deze laatste, en Bill zullen samen met Fergusson en Page tegen de bandieten strijden...

DE dag hing reeds klaar in de lucht als Bill, Helen, Fergusson en Page het kantoor van de sheriff verlieten. De bankier keerde naar zijn woning terug en de anderen sprongen in het zadel en verwijderden zich vlug. Nog geen tien minuten hadden zij de stad verlaten, of een van de gewone klanten van « Western Saloon » gooide de deur van de herberg open en riep de barman.

— Wel? Wat heb jij, Duck, vroeg de barman? Je ziet er erg opgewonden uit.

Duck schoof het glas dat de barman hem inschonk ruw weg en bulderde:

— Algemene vergadering! Belangrijke zaak! Verwittig de anderen. Bevel van de baas! Hij komt over vijf minuten.

DE barman stelde geen vragen. Hij verliet de zaal langs de achterkant, terwijl Duck langs de voorkant naar buiten ging. Het duurde niet lang of bijna al de leden van de bende, die Preston terroriseerde, waren bijeen in een kamer van de tussenverdieping van « Western Saloon ». De baas zelf, niemand kende hem en hij droeg altijd een masker, zat de vergadering voor. Dat was een zeldzaam feit. Zijn luitenant, Ted Burke, stond achter hem terwijl de andere benedeleden aan de andere kant van de tafel bleven

ken. De kerel is vijf en twintig jaar, groot, bruin, een flinke jongen...

— We kennen hem, riep Burke. Hij was gisteravond hier en we hebben hem allemaal in de gaten gehouden!

— Prachtig! Dan zullen jullie hem makkelijk herkennen als het uur geslagen heeft zijn rekening te maken... en we mogen daarmee niet te lang wachten, want hij is gevaarlijk. Hij heeft reeds een paar invloedrijke mensen op zijn hand en ik meen dat het best is, vlug een einde te stellen aan zijn werkzaamheden. Het moet goed en vlug gedaan worden en wel zodanig, dat we de politie op een

beurtenis fluisterend. Tussen hen bevond zich Ken Norton. Hij keek bezorgd voor zich heen en mompelde: « Ik had hem nochtans verwittigd... Hij wilde niet luisteren... Hoe kan ik hem nu aan het verstand brengen, dat hij moet oppassen? »

★

BILL was echter op z'n hoede.

Het idee dat hij een gangsterbende ging bestrijden, beleet hem niet in het gezelschap van Helen Maxwell in de beste stemming te ontbijten. Ze stonden juist van tafel op, toen een ruiter de hoeve naderde en voor de deur halt maakte.

— Bill, sergeant King wil met je spreken! riep Pat.

— Laat King binnen, Pat!

— King is een helper van de sheriff, verklaarde Helen aan Bill. Hij heeft misschien nieuws voor ons.

De sergeant groette en vroeg: — Is de genaamde Bill Callagan hier?

— Waarom moet je dat eigenlijk weten. Praat wat vriendelijker als het over mijn gast gaat, King!

— Ik kreeg het bevel dat heerschappij dadelijk naar de sheriff te leiden, antwoordde King, en dat klonk meer als een bedreiging, dan als een uitnodiging...

— Wat is er aan de hand, sergeant? vroeg Bill glimlachend. Spreek op.

— De sheriff ontving een naamloze brief waarin wordt gezegd, dat Bill Callagan een boef is die uit de gevangenis van Nevada ontsnapte. Hij gelooft er geen letter van doch wil een onderzoek instellen om zeker te zijn. Het is daarom dat hij me beval die gentleman te halen.

— Over een uur ben ik terug! zei Bill tot Helen en hij volgde sergeant King.

★

ZE vertrokken in galop, doch halfweg de ranch en de stad, moesten ze hun vaart vertragen om door een enge bergpas te rijden. Het was toen dat er schoten weerklonken. Bill sprong bliksemsnel uit het zadel en verschool zich achter een rotsblok. Hij zag drie ruiters die in vliegende vaart verdwenen. Hij schoot in hun richting, doch ze waren reeds te ver weg. Het was onmogelijk, hen te raken.

— Met z'n drieën... ze moeten vlakbij geweest zijn en... ze raakten me niet! Hoe is dat mogelijk?

Hij draaide zich om en zag z'n gezel liggen. Neen... hem hadden de bandieten niet gemist. Hij was dood.

— Wat moet ik nu doen? vroeg Bill zich af. Die arme

drommel! Waarom moesten ze hem zo laf neerschieten?

Bill hoorde hoefgetrappel en verborg zich, want hij vreesde dat de bandieten zouden terugkeren.

— Halt! riep een ruwe stem. Heb jij geschoten?

Bill herkende de uniformen van de stadspolitie en stapte op hen toe.

— En wat betekent dat? vroegen ze toen ze het lijk van hun collega bemerkten.

Bill vertelde wat er gebeurd was. Ze luisterden en bekeken hem onafgebroken. Plotseling gleed er van een van de ruiters een steen naar beneden en de politiemannen draaiden zich om. Een vagebond trachtte te vluchten, doch een van de agenten had hem reeds bij de kraag gevat.

— Raak me niet aan! Ik heb niets gezien! schreeuwde de zwerver.

Men tastte de man af zonder resultaat.

— Je hebt wel gezien wat er hier gebeurde. Wat weet je? Spreek op en lieg niet! Als je niet spreekt, houden we je aan als handlanger van de moordenaars.

De zwerver wees naar Bill en na enkele seconden aarzelen, kwam het er uit:

— Ik lag achter een rots toen twee ruiters kwamen aandraven. Die heeft plotseling zijn colt genomen en op de eerste ruiter geschoten... Ik heb me verborgen en vond het best te verdwijnen, want ik wou met heel die zaak niets te doen hebben.

De politie nam Bill gevangen, hij kreeg zelfs de kans niet een woord te zeggen.

— Hou je mond. Je kan de sheriff vertellen hoe het gegaan is.

En zich tot de zwerver wendend: « Neem het paard van onze ongelukkige makker en kom mee. Je moet de sheriff uitleggen wat je gezien hebt. »

★

NIET lang nadien reed Bill Callagan Preston binnen tussen de zwaar gewapende politie. Hij werd naar het kantoor van de sheriff gesleept die juist bezoek had van Page, de bankier. De adjunct-sheriffs brachten verslag uit.

— En zeggen dat ik geen woord geloofde van hetgeen er in die naamloze brief stond! Haha, die kerel zag in dat hij verloren was en heeft King neergeschoten om te vluchten... Hij heeft Miss Maxwell en ons lelijk voor de gek gehouden. Weg met hem! Sluit hem op!

(Wordt vervolgd.)

King viel van zijn paard en bleef liggen...

staan. De chef nam dadelijk het woord. Z'n stem klonk toonloos en kalm: « Ik vernam dat een vreemdeling met name Bill Callagan naar Preston kwam, met de bedoeling onze organisatie uit te roeien en een einde te maken aan de mooie winsten, die we sedert een jaar opstrij-

dwaalspoor brengen... Hou jullie dag en nacht gereed. Ik laat m'n bevelen toekomen op het gepaste ogenblik.

De baas stond op en verdween langs een kleine deur, die hij alleen gebruikte. Zijn handlangers gingen terug naar de gelagzaal en bespraken de ge-

DE POTEZ 75

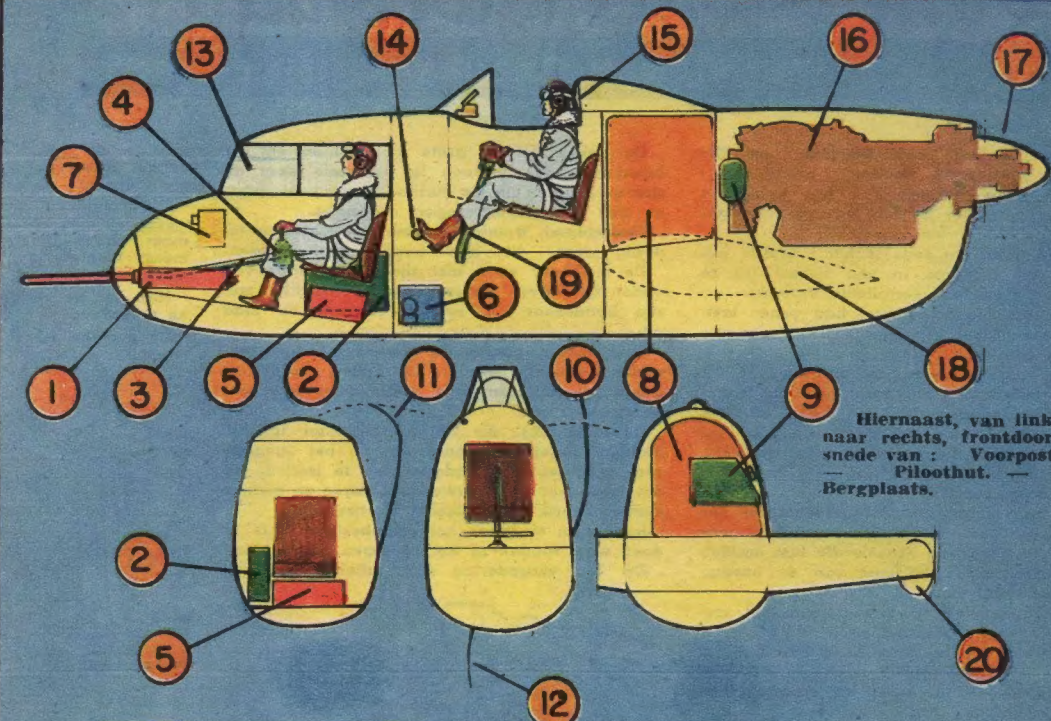
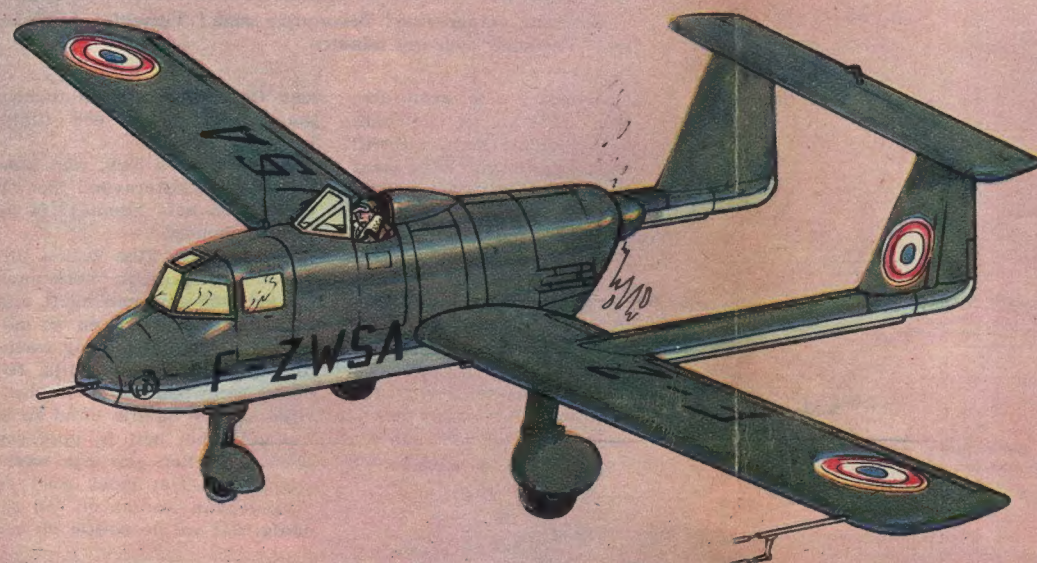
HET is een vliegtuig dat oprukt met de landstrijd-krachten en steeds met deze in verbinding blijft. Het is een geducht wapen tegen de vijandelijke pantserkolonnes en evolueert heel dicht bij de grond. Dat is een groot voordeel omdat de Potez 75 aldus bij verrassing kan aanvallen, zelf buiten het bereik van het luchtafweergeschut blijft en niet door de radar gedetecteerd wordt.

De Potez voert geleide projectielen (rockets) mee, een wapen waarmee de pantserwagens liefst geen kennis maken en z'n 13 mm. dikke pantserplaten beschutten hem tegen machinegeweerkogels. De Potez 75 is zodanig gebouwd, dat hij van lichte projectielen weinig last heeft. Nu vraag je je misschien af wat er gebeurt, wanneer de Potez 75 aangevallen wordt door vijandelijke toestellen? Het is een handig en vlug manoeuvreerbaar vliegtuig dat, gezien het zo laag vliegt, een zeer moeilijk doel is voor andere toestellen. Uit de lucht ziet men het trouwens minder goed dan een auto, door het feit dat vijandelijke toestellen de verkeerswegen steeds degelijk onder de loupe nemen. In geval van nood kan de Potez 75 zich bovendien vlug terugtrekken in een zone die beschermd wordt door het afweergeschut van de strijdkrachten, waartoe hij behoort.

De Potez 75 kan z'n taak ook bij slecht weer vervullen en is zo gemakkelijk bestuurbaar, dat men hem in handen kan geven van een piloot van een vliegtuig voor toerisme.

KENMERKEN : Spanwijdte : 13,10 m. — Lengte : 9,16 m. — Hoogte : 2,70 m. — Gewicht : 1.800 kg. — Last : 600 kg. — Totaal gewicht : 2.400 kg. — Motor : Potez 8 D 32. — Nominaal vermogen : 350 PK. — Bij het stijgen :

480 PK. — Max. snelheid met lading (bij een totaal gewicht van 2.400 kg.) : 275 km. per uur. — Kruissnelheid : 225 km. per uur. — Snelheid van stijgen : 8 meter per seconde. — Lengte van de baan om te stijgen : 175 m. — Lengte van de landingspiste : 165 m. — Snelheid bij het stijgen : 110 km. per uur. — Snelheid bij het landen : 110 km. per uur. — Actieradius : 700 km.

VERKLARINGEN : 1. Machinegeweer 12,7. — 2. Doos voor 300 patronen. — 3. Roevoer van de munitie voor het machinegeweer. — 4. Telecommando van de rockets. — 5. Voorraad van geleide projectielen. — 6. Radio. — 7. Batterij 24 V. — 8. Brandstofreservoir. — 9. Oliereserve. — 10. Schutzel dat toegang verleent tot pilootzetel. — 11. Toegang naar de voorpost. — 12. Valluik naar bergplaats onder de pilootzetel. — 13. Doorschijnende pantsering. — 14. Pedaal. — 15. Gepantserde hoofdleuning. — 16. Motorblok. — 17. Schroefneus. — 18. Aanzetting van de vleugel. — 19. Stuurknuppel. — 20. Staart.

Bek's

TEKST EN TEKENINGEN
VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

DERDE DEEL
Johan verdwaalde tijdens een omweer in het woud en vroeg onderdak in de Wolvenburch. De eigenaar van deze burch weigert brutaal...

(Wordt voortgezet.)

Herrie om het Warenhuis!

EEN VERVOLGVERHAAL VAN GOMMAAR TIMMERMANS

KORTE INHOUD

Het klein volk van het provinciestadje, waar een warenhuis opgericht wordt, heeft zich in de strijd geworpen voor het warenhuis, tegen de winkeliers die stikken in de wielen steken.

DE beenhouwer werd verplicht tien kilo van zijn eigen bloedpens op te eten! Hij was al een half uur lang aan 't kauwen, eer hij zijn kapmes kon vastkrijgen.

— En nu gaan we eens lachen! brulde hij, en sloot zijn belagers in zijn ijkast tot ze door 't sleutelgat om vergiffenis vroegen.

De baas uit den ijszinkel had geen last, want die stond met een haagscheer knippensgereed in zijn deur.

Bij elke aanslag rukte de burgerwacht uit en bracht telkens vijf zes man mee, die 't gevang werden ingedraaid. Vóór het elf uur 's avond was, zaten de drie cellen zo vol als een ei! Wie daarna nog werd opgeleid, sloot men in het kolenkot, bij den anthraciet van den burgemeester.

Ondertussen vergaderde het stadsbestuur den helen nacht door. Tegen het warenhuis was niets te doen. Maar de winkels die last hadden gehad, kregen elk twee man van de burgerwacht voor hun deur.

's Anderendaags 's morgens zetelde het vredegerecht in een noodzitting en er werden boeten uitgedeeld dat het een aard had.

Dat was wel een goeden kant van de zaak voor het stadsbestuur, want de stadsschatkist groeide zienderogen aan.

Maar de veroordeelden voelden zich nu meer verongelikt dan ooit.

Ne reus van een boer verdedigde zijn eigen met een rammenets.

De boeren op de groentemarkt werden aangevallen en op nen vloek en nen rucht rolden en hielden de spruiten en savooien tocht op den ijszelenweg...

Nen reus van nen boer verdedigde zijn eigen met een groten rammenets en sloeg wel tien man neer, eer men hem kon te pakken krijgen.

Men vocht op verschillende plaatsen tegelijk. De opgeleiden werden direkt het vredegerecht binnengedaan, veroordeeld, zij betaalden hun boete en werden dan weer vrijgelaten.

De deken liet de grote klok luiden en het beeld van den patroon in processie door de straten dragen om de furien te stoppen, maar er was geen kruid tegen gewassen.

Ondertussen groeide de burgerwacht aan tot dertig man, die hun handen vol hadden.

De melkboer werd met zijn plattekaas van onder tot boven ingesmeerd en vluchtte met zijn hondenkar lijk een sneeuwman de stad uit.

Ondertussen gingen de werken aan het warenhuis gestadig verder. De huizen waren afgebroken, en men was reeds begonnen met de grondvesten.

De winkeliers, die tot hertoe maar lijdelijk hadden toegezien, vonden dat nu het ogenblik was gekomen om handelend op te treden. Nu dat men begon te bouwen, nu zagen ze meteen hunnen schrik werkelijkheid worden.

Aangezien er langs het stadsbestuur niets te doen was, zouden zij het op eigen hand doen!

Op een vergadering nam mijnheer Jansens

Hij vluchtte met zijn hondenkar lijk een sneeuwman de stad uit...

het woord. Daar hij juist tegenover het toekomstige warenhuis woonde, had hij daardoor een wel niet klaren, maar toch een goeden kijk op de vorderingen van de werken.

— Mijnheer, sprak hij met aangedane, maar kloek stem. Nu is voor ons het moment gekomen om de teugels in handen te nemen! Er is langs het stadsbestuur niets te bekomen. Moeten wij dan ons levenswerk zomaar laten verwoesten? Den finantieel ondergang legemoet gaan? Kunnen wij toezien hoe onze affaire, met hard en eerlijk werken opgebouwd, plots ten gronde wordt gericht? Neen, neen, en nogmaals neen! Wij moeten vechten voor ons bestaan. Laat ons dus de handen bijeen slaan, en saboteren!...

Iedereen zat verwonderd van zulk een wel-sprekendheid. Toen barstte het applaus los. Ja, zij zouden saboteren, en elk kwam met voorstellen af, de een al straffer dan de ander.

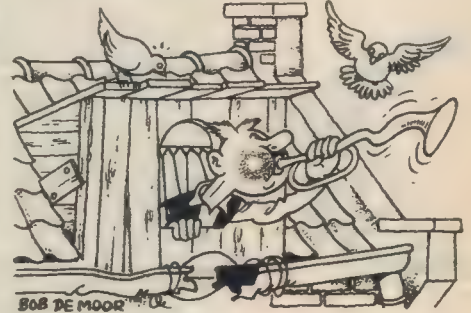
— Weet ge wat? zei mijnheer Vervloet, de broer van den belastingontvanger, nu wij toch

juist in de vacantiemaanden zijn, kunnen wij er de kinderen op afsturen, daar hebben ze geen erg in.

Die Vervloeten zijn altijd zo'n geniepigaards geweest, en men kon die wel niet goed verdragen, maar nu in den strijd tegen den ondergang moest men maar van een nood een deugd maken.

Men zei en vertelde hoe men kon saboteren en vergaderde tot laat in den nacht.

De burgemeester, die van niets wist, sliep

De gareelmaker bleef de klaren van uit zijnen kijker...

op zijn twee oren. De nachtwaker ging zijn leghaken nazien, en heel de stad sliep gerust, terwijl al die vreselijke plannen werden gesmeed.

's Anderendaags begon nen dag gelijk nen anders, tot dat de meesters wilden beginnen te werken!... Tot hun grote ontsteltenis was al hun gerief verdwenen: bouwelen, schuppen, truwelen, schietlooden, waterpas: weg, alles weg en verdwenen! Tot zelfs de klaren van de werklieden waren onvindbaar.

De ploegbas trok naar den bureau van den garde, die met twee burgerwachters ter plaatse een proces verbaal kwam opmaken.

De mensen van de arme wijk vloekten van spijt en kwaadheid, omdat de werken weeral vertraagd werden.

De gareelmaker, voorstrijder van zijn schaar, liep lijn weerlicht naar huis, en kroop tot op zijn duivinkot onder de dakpannen en bleef de klaren vanuit zijnen kijker.

Iedereen die dat hoorde, liet vallen dat viel, en kwam toegelopen.

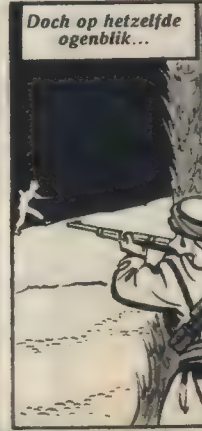
De gareelmaker stak zijnen kop door de drangels en riep:

— Makkers! De uitsuigers hebben de meesters van 't warenhuis hun gerief gestolen! Haal het alom waar ge het vinden kunt, anders worden de werken vertraagd! Vooruit ten strijd!

Iedereen liep roepend en schreeuwend naar de grote straat. De gareelmaker wilde mee, maar kon zijnen kop niet meer binnen trekken vanwege de drangels en moest daar blijven staan om hulp roepen tot zijn vrouw die de beddens kwam opmaken hem vond en verlostte...

(Wordt voortgezet)

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

GEHEIME OPDRACHT IN DE WOESTIJN

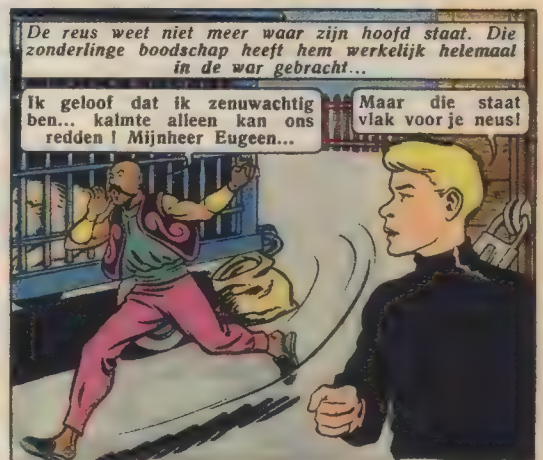
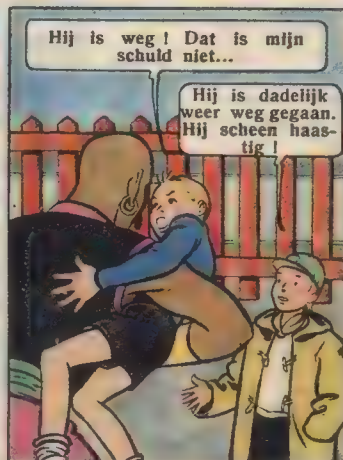
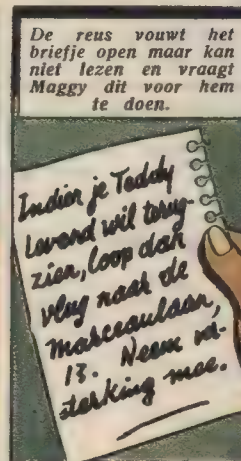
DE NIEUWE AVONTUREN VAN

TEKST EN
TEKENINGEN

POM EN TEDDY

VAN FRANS
CRAENHALS

Teddy en Pom zijn in handen van de bandieten. Een geheimzinnig Chinees laat Tarass Boelba weten dat de toestand van Teddy zeer ernstig is...

HET WRAK

VERHAAL VAN YVES DUVAL — GEILLUSTREERD DOOR R. REDING

TOEN Burt Garson de kantoren van de Zeemacht verliet, waar hij zo even zijn demobilisatiebewijs had ontvangen, voelde hij zich eenzaam en leeg. De regen viel in stromen neer en van onder het afdak van een bioscoop, waar Burt een schuilplaats had gezocht, keek hij naar de natte, glimmende straten en de haastige voorbijgangers, die door de auto's met slijspatten overdekt werden.

— Gelukkig heb ik één jaar als «kikvorsman» gediend, dacht Burt Garson filosofisch, en stapte door de regen het avontuur tegemoet...

Twee maanden later stond hij in Florida, nadat hij te New York tevergeefs werk had gezocht. Toen hij daar op zekere middag zijn soep uitlepelde in een goedkoop restaurant, had een toevallige buurman hem de staten van het Zuiden afgeschilderd als een paradijs en daarom was hij naar Florida gereisd. Werk vond Burt Garson helaas niet...

ONTMOEDIGD zette Burt zich op de trappen van het beursgebouw en keek onverschillig naar de mensen die voorbij wandelden.

— Hé, ouwe jongen! Ik meende dat je dood was! riep plotseling iemand.

Burt Garson keerde zich om en zag Erik Dalles, een oude kameraad, voor zich staan. Met Erik had hij in hetzelfde regiment gediend en de helft van de oorlog gedaan. Burt vertelde zijn vriend hoe het met hem gesteld was en deze lachte tevreden.

— Je bent vrij en je zoekt werk! Dat kon niet beter treffen! Ik woon ruim honderd mijlen van hier aan de zandkaap. Enkele maanden geleden heb ik een boot gekocht en me in het hoofd gehaald naar schatten te gaan vissen! Kijk me niet zo ongelovig aan, ouwe jongen! Ik vernam zo pas waar er, driehonderd jaar geleden, een galjoen zonk. Dat schip voerde goud mee dat bestemd was voor de Spaanse troepen. De inboorlingen wisten me te vertellen dat het «Bonita» heette en dat er beslist schatten uit op te halen zijn! Ik beloofde hen als matroos aan boord te nemen en hen, voor hun inlichtingen, een tiende van de buit af te staan. Ik behoefde nu nog alleen een ervaren en discreet duiker te vinden en... die heb ik nu! Wil je! Ieder de helft van de buit als de onderneming gelukt!

— M'n beste Erik, ik duik voor jou naar de hel als je me op staande voet een stevig maal laat opdienen! Het is acht en veertig uur geleden dat ik nog iets onder de tand heb gestoken.

DE Straat van Florida is tien maal zo breed als het Nauw van Kales. In het oostelijk deel heeft ze een rotsachtige bodem en is niet bevaarbaar voor moderne schepen. Alleen de vissers, die langs de oever wonen, varen met hun ondiepe sloepen in die gevaarlijke wateren. Het is daar dat Erik Dalles op een schone morgen het wrak van de «Bonita» wou zoeken. Het water was zo doorschijnend als kristal en wanneer men zich over de reling van het

schip boog, had men de indruk de sombere massa van de «Bonita» te zien, die met haar flank op de rode granietgrond rustte.

— Burt Garson, samen met jou laat ik een stalen touw met een lus aan het uiteinde naar beneden. Het eerste voorwerp van waarde dat je ziet, hang je in die lus.

— Begrepen! knikte Burt Garson die zijn pak met de loden zolen reeds aangeetrokken had.

— Veel geluk, ouwe jongen! zei Erik Dalles nog, terwijl hij de helm van de duiker vastschroefde.

Een minuut later sloot het water zich boven het hoofd van Burt Garson en de lange rubberdarm, aan een houten ton bevestigd, begon leeg te lopen. Vier stevige inboorlingen stonden in voor de luchtpomp, terwijl Dalles, ver over de reling gebogen, de bewegingen van de duiker gadesloeg. Na een tijdje echter zag hij z'n vriend niet meer. Hij wachtte vol spanning en liet de koord, waaraan Burt zou trekken als hij wenste opgehaald te worden, niet uit het oog.

— Misschien vindt hij de ingang van het wrak niet dadelijk, dacht hij. Hij moet waarschijnlijk met z'n mes al het wier weg-snijden en dat vergt tijd.

— Ophalen! Ophalen! gebod Erik. Toen de duiker aan de oppervlakte verscheen met een lange, smalle dolk in de hand, leek hij totaal uitgeput. Men trok hem zo snel mogelijk aan boord en opende de patrijspoort van z'n helm...

— Vreselijk..., een afschuwelijk ding... fluis-terde hij.

— Een haal?

— Ik stoer me niet aan haaien!... Ze hebben schrik van een vastberaden man! Neen, geen haal maar een inktvis... een reusachtige inktvis! Afschuwelijk! Ik had juist de lus van het stalen touw rond een ijzeren koffer gelegd, die ik gevonden had, toen er een enorme, vormloze massa voor me opdook... Een inktvis! Het monster sloeg met al zijn grijparm om zich heen en spoot tegelijkertijd z'n zwarte vloeistof uit. Ik week natuurlijk onmiddellijk achteruit, doch de zuignappen van z'n vreselijke

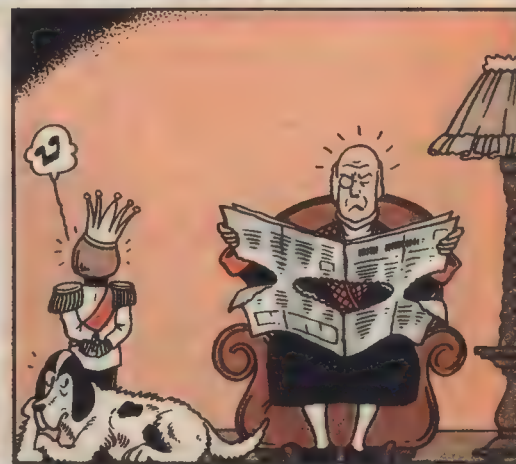
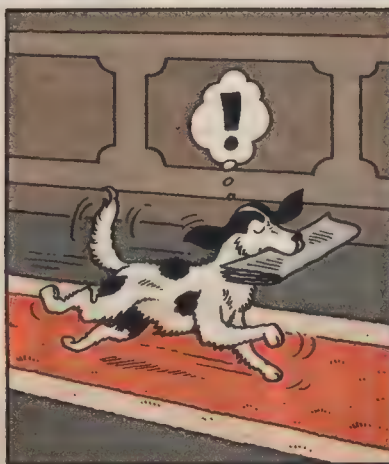
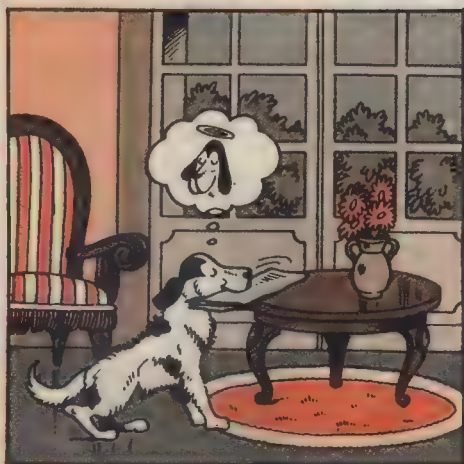

vangarmen zaten reeds op m'n schouder vast en blindelings moest ik in die slijmerige massa kerven... Eindelijk kon ik het alarmtouw grijpen...

— Hier m'n beste, drink die rum uit, je hebt het hard nodig! Wees gerust, je nachtmerris is ten einde en... het fortuin hangt aan de koord!

— Hohé, jongens, loop naar de kaapstander en trek op!

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

DOOR EEN TECHNISCH INCIDENT, STAAN DE TEKENINGEN VAN

De matrozen liepen om het vlugst en haalden uit alle krachten op. Ze jubelden van vreugde...

— Vervloekt! schreeuwde Erik Dalles plotseling. Stop! De kabel is gebroken!

Burt Garson bekeek zijn kameraad. «Erik, zei hij, je weet dat ik geen lafaard ben, doch voor al het goud ter wereld daal ik niet opnieuw af, om het touw nogmaals rond de kist te knopen.

— Dat begrijp ik. Zo dadelijk is het trouwens te donker om nog veel uit te richten. We slapen er eens over en morgenvroeg trekken we af.

DE volgende morgen nog voor de zon was opgegaan stond Erik Dalles reeds aan dek. Burt was hem echter voor geweest. Hij staarde dromerig naar de horizon en zei:

— M'n beste vriend, ik heb er over nagedacht. Ik vind het werkelijk dom het daarbij te laten. Ik waag het een tweede keer. In het galjoen zelf ga ik echter niet meer... Ik daal echter tot op de brug, want het is mogelijk dat de kabel afbrak buiten het wrak. In dit geval knoop ik er een touw aan en we hebben ze... Zo niet moeten we ons fortuin vaarwel zeggen...

— Akkoord! riep Dalles. Je bent een prachtkerel. Ik haal een nieuw touw en vooruit dan maar! Vrees niets, bij de minste onraad trek je en we halen je op!

Burt zette z'n koperen helm zonder veel enthousiasme op en dook opnieuw. Enkele ogenblikken later reeds, snokte de koord en men haalde hem boven. Burt zwaaide met de armen en Erik wist meteen dat de zaak voor elkaar gekomen was.

— Mooi! Fijn, zeg!

Heel voorzichtig werd toen de koffer uit het water getrokken.

— Zachtjes aan, jongens! Zachtjes aan!

— Ja, het komt wel, maar wat een gewicht! Daar hangt beslist een ton aan die kabel!

Daar kwam de zware ijzeren koffer bedekt met wier en schelpen aan de oppervlakte... en rond de koffer witgrijze, dikke banden die op evenveel reusachtige, slijmerige slangen gekeken.

— De inktvis! kreet Dalles.

— Neem jullie bijen, jongens! beval Burt. Dat lelijk beest! Sla raak!

Twintig handen strekten zich om de koffer aan dek te sleuren en de grijparmen van het monster af te houwen. Ten slotte loste het zijn schat en gleed in de diepte...

— Die inktvis is er geweest! geksheerde Dalles.

DE koffer werd geopend en bevatte werkelijk en schat: 25.000 gouden dukaten en nog een hele reeks zakjes met zilveren munten. Ondanks haar schrikrijgende wachter, had de «Bonita» haar schat moeten prijsgeven. Burt en Erik deelden eerlijk en betaalden de bemanning de beloofde tien procent uit. Of ze nadien nog op schattenjacht zijn gegaan, zou ik je niet kunnen vertellen...

STUUR JE KUIFFE'S BONNS NAAR KUIFFE, DIENST T - LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

NOSTA

PANA

PROSMANS

HEUDEBERT

HORTON

MATERNE

PALMAFINA

TOSELLI

PILSBERG

SKI & FRANCO-SUISSE

VICTORIA

DE DRUKKER HEEFT ZICH
Voghurt, Baboure, Verse en Gepralineerde Melk.
Zelfrijzend Bakmeel.
Maïsblœem, Pudding, Baking Powder, Gevaullineerde Suiker.
Siroop Prince de Liège en Prosmans.
Beschuit in pakjes Heutia en Heudebert.
Sausen, Azijn, Kruiden, Fruitstroop.
Diepgekoelde Groeten Prima en Confluit.
Prinsor, Ina, Chocoweet, Palmex en Kuiffe's Zeep.
Deegwaren.
Tafelbier.
Biscuits, Chococlade en Toffees.
Bleuette, Gouda en Crème de Gruyère.

Kuiffe's punten vindt je op de verpakking van de producten:

KUIFFE'S BON

100 PUNTEN VAN DE

VAN ZES STUKS GRATIS BEKOMEN IN RUIL VOOR

JE KUNT DEZE CHROMO'S IN REEKEN

- DE LUCHTVAART
- DE ZEEVAART
- DE SPOORWEGEN
- DE AUTOMOBIEL
- DE LUCHTSCHIEPEN
- enz...
- enz...

op aangename manier de geschiedenis vertellen van
meling «ZIEN en WETEN». Er bestaan verschillende reeksen die
maakt deel uit van de schitterende verza-

DEZE CHROMO...

Bekijk haar aandachtig en je zult bemerken hoe mooi deze chromo
is, en hoe nauwkeurig ze werd getekend. Zij heeft een echte
documentaire waarde, en je zult haar zeker graag willen bezitten.

EEN EGTE KUIFFE'S CHROMO

ZIEHIER...

GESCHENK!

DOOR WILLY VANDERSTEEN

VOOR JE COLLECTIE

DE BLAUWE DRIEHOEK

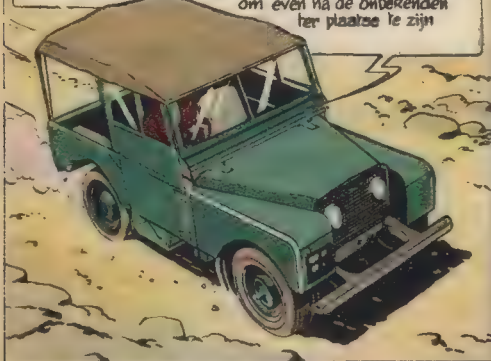
DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

Dan weet dat spionnen een geheimzinnig voorwerp, dat ze in de Richardswoestijn verborgen, willen halen. Per jeep rijdt hij naar «Steenboomerang» terwijl een helicopter van de politie opstijgt van Woomera...

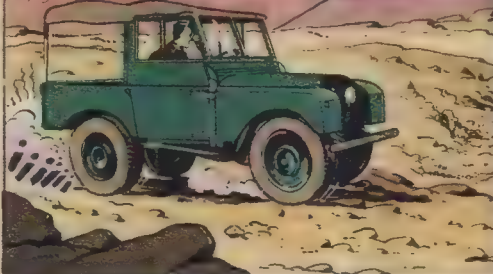
TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Ik hoop maar dat alles goed afloopt. De helicopter van de politie met zes man aan boord is een flinke steun. Zoals afgesproken, landde hij op twintig minuten in vogelvlucht van «Steenboomerang». Om 23.45 u. zal hij opnieuw opstijgen, om even na de onbekenden her plaatsen te zijn

De politie zal raketten afschieten, landen en de spionnen gevangen nemen. Ik verschuil me enkele kilometer van de plaats doch, zodra het donker wordt, sluip ik nader om de spionnen op heterdaad te betrappen. Ginds ligt mijn dood... en een weg die er naartoe leidt... Mooi!

Dan stuurt zijn jeep door de kloof en dan gaat het weer bergop...

Opperbest! Ik moet er nu vlak bij zijn!

Een voor middernacht sluip er een gedaante langzaam en voorzichtig naar de rotsen toe...

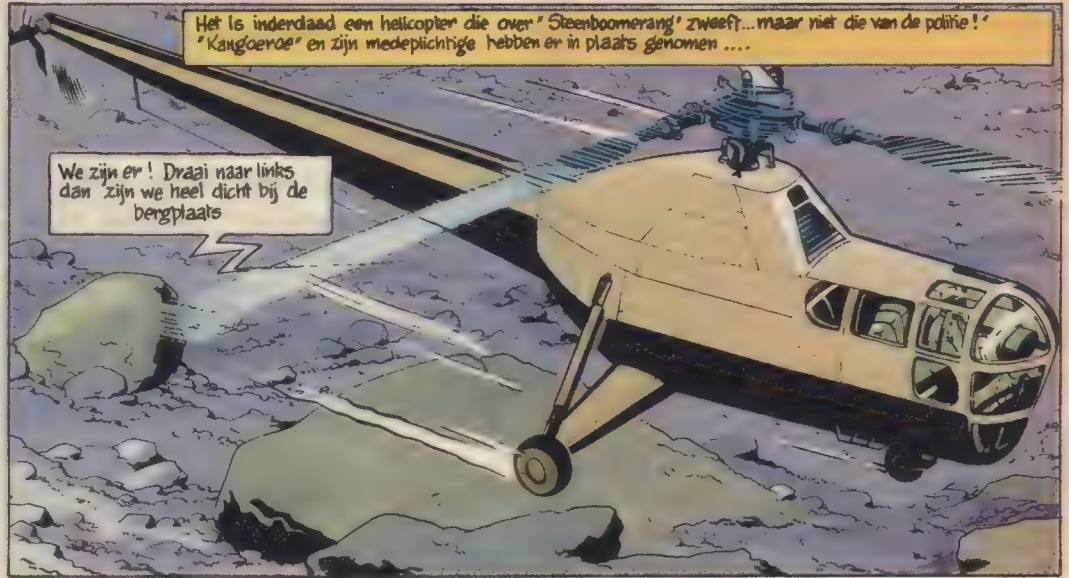
Achter een grote rotsblok wacht Dan het ogenblik af...

Nog niets! Er zijn nochtans geen twee «Steenboomerangs» in op de kaart. Deze woestijn! Even kijken... Wat is dat?

Het is inderdaad een helicopter die over «Steenboomerang» zweeft... maar niet die van de politie! «Kangoeroe» en zijn medeplichtige hebben er in plaats genomen...

We zijn er! Draai naar links dan zijn we heel dicht bij de bergplaats

Verdraaid! Een helicopter!... **DE HELICOPTER VAN DE POLITIE!**

De helicopter landt! Nog vijf minuten voor middernacht... Ze moeten pas om middernacht optreden! En geen raketten?... De anderen zullen... **HO!** Maar dat is geen «Sykamore» hefschroefvliegtuig!

Dat is de politie van Woomera niet... **HET ZIJN DE SPIONNEN!** Ongehoord! Opgepast, m'n uur heeft geslagen.....

Volgens het kompas moet het hier vlak voor zijn... We moeten de korfvormige rotsen zo dadelijk zien.....

Schiet op want ik heb geen lust de «rode petten» van de basis te ontmoeten

Twee minuten later.....

Aan de voet van deze rots moet het zijn. Ik ga kijken...

Ja, hier is het! Hier ligt een platte steen... één enkele!

De tweede man komt naar zijn makker toe, heft de steen op en ontdekt een klein metaal busje...

Ploetseling **HANDEN OMHOOG! VLUG!**

4e PROEF: BIJ DE COSTUMIER

KUIFJE en zijn vrienden moeten deelnemen aan een gekostumeerd feest en ze gaan naar de costumier. Ieder kiest het kostuum dat hem bevalt: Kuifje heeft zich als Romein verkleed, kapitein Haddock verkoos het kostuum van een Galliër, professor Zonnebloem dit van kurassier van het eerste Franse Keizerrijk, Janssen heeft zich uitgedost als een lid van de Spaanse Wacht van de XVIe eeuw en Janssens als een ridder van het einde van de XVe eeuw. (Kijk naar bovenstaande tekening van links naar rechts.)

Op het ogenblik dat de costumier aan zijn klanten bijpassend hoofddeksel en wapens wou overhandigen, werd hij aan de telefoon geroepen.

— Heren, zei hij, zoek zelf het hoofddeksel en het wapen uit dat bij uw kostuum past! Daar liggen ze!

REGLEMENT VAN DE PRIJSVRAAG

1. De GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG 1955 is kosteloos en al de lezers van ons blad, van welke nationaliteit ze ook wezen, mogen er aan deelnemen.
2. De deelnemers moeten ten minste zes jaar zijn en mogen de leeftijd van achttien jaar niet overschreden hebben, d.w.z. geboren zijn tussen 1 Januari 1936 en 1 Januari 1949.
3. De prijsvraag is verdeeld in zes proeven. De vierde vraag verschijnt in dit nummer op deze bladzijde.
4. De antwoorden op de zes vragen moeten ons samen toekomen op een speciaal formulier, dat ten gepasten tijde in ons blad zal ingelast worden.
5. Op dit formulier moeten de zes deelnemingsbons gekleefd worden: 1, 2, 3, 4, 5 en 6. Bovendien moeten er vijf punten van de KUIFJE's BON aan toegevoegd worden.
6. Dit formulier, behoorlijk ingevuld en voorzien van je handtekening, moet in 'n gefrankeerde omslag gezonden worden naar KUIFJE-BRUSSEL, met de vermelding: «GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG 1955».
7. Deze omslag mag niets anders bevatten dan het formulier met de deelnemingsbons en de Kuifje's bons voor een waarde van 5 punten. Geen brief of mededeling!
8. De correctie van de proeven wordt in onze kantoren gedaan onder het toezicht van een deurwaarder. Tegen onze beslissingen kan geen beroep worden aangetekend!
9. De deelnemers die in Kongo of overzeese gebieden wonen, krijgen een maand langer tijd.
10. De prijzen welke niet afgehaald zijn vóór 31 December 1955 worden, van die datum af, opnieuw het eigendom van KUIFJE. Geen enkele prijs kan omgeruild worden.

VRAAG:

INDIEN JE IN DE PLAATS VAN KUIFJE EN ZIJN VRIENDEN GEWEEST WARE, WELK HOOFDDEKSEL EN WELK WAPEN ZOU JE GEKOZEN HEBBEN?

Voorbeeld van antwoord: KUIFJE: helm n° 10; wapen letter P.

En nu, vrienden, aan het werk! Vergeet niet dat er bibliotheken zijn, boeken en woordenboeken die je kunnen helpen!

OPGEPAST! Wacht om je antwoord in te sturen, tot ie het formulier hebt!

Indien je de nummers van KUIFJE wenst waarin de proeven van de GROTE PRIJSVRAAG gepubliceerd worden, kan ons dat ook helpen.

DEELNEMINGSBON
Grote Prijsvraag
KUIFJE 1955
4

**IK DRINK GRAAG
MELK. EN JIJ?**

ROND 1925, nu een dertigtal jaren geleden, begon de heer Meert te Opwijk in de westhoek van Brabant een melkerij uit te baten. Hij had toen slechts zeven boeren die hem dagelijks hun melkproductie leverden : in het totaal amper 165 liter. Die melkerij werd intussen Nosta genaamd en is uitgegroeid tot een van de allergrootste melkcentrales van het land.

IN 1953 bereikte men bij Nosta een jaarlijkse productie van 50.000.000 flessen! In 1954 leverden 3.000 boeren dagelijks hun verse melk aan Nosta, die deze miljoenen liter verwerkte tot consumptiemelk, slagroom, yoghurt (een melkbereidingsprocédé dat van de Bulgaarse herders afkomstig is), platte kaas, 100.000 rantsoenen schoolmelk per dag, en heelder tonnen poedermelk die naar de vier werelddelen worden geëxporteerd, vooral naar Indië, Japan, Kongo en Egypte.

Een deel van de productie van die 3.000 boeren wordt ge-centraliseerd in vier melkophaalstations : één in Brabant, één in de Kempen, één in de Vlaamse Ardennen en één in het Naamse.

VAN DE BOERDERIJ NAAR MOEDERS KEUKEN

WANNEER de melkophaalwagens hun lading te Opwijk hebben afgeladen, wordt de rauwe melk eerst onderzocht naar de kwaliteit. De minder goede melk wordt verwijderd, de goede gewogen en gereinigd, eerst door een zeef en daarna in een centrifugale machine die aan 6.000 toeren per minuut draait, sneller dan de motor van een Alfa Romeo 1900 T. I. Na de reiniging wordt de melk volgens het procédé van prof. Stassano gestassaniseerd. Daarop volgt het bottelen van de verse Nostamelk, die zo lekker is, omdat ze al de natuurlijke eigenschappen van de melk in zich draagt. Na het bottelen worden de flessen melk in reusachtige machines langdurig verhit op 110° C. Daarna kan de melk niet meer zuur worden, zolang de fles gesloten blijft.

Al die melk ondergaat bij Nosta nog een speciale behandeling, namelijk de homogenisatie.

Nog zo een vreemd woord. Wat mag dat wel betekenen? Het effect van deze bewerking moet buitengewoon zijn, want sinds men de homogenisatie in Amerika op de melk toepast, is het melkverbruik daar met 25 % gestegen!

Ziehier in twee woorden wat

de homogenisatie eigenlijk is : bij niet gehomogeniseerde melk komt het vet in de fles boven drijven, en krijgt diegene die het eerst bediend wordt al het vetgehalte en de anderen weinig of niets. Het vet blijft ook aan de hals van de fles kleven. Dat geeft geen appetijtelijk zicht. Toen zijn de Amerikanen (ze leven daar toch reeds volop in het atoomsplijtingstijdperk) op het idee gekomen : als we nu eens de vetinhoud van de melk onder geweldige druk zetten, en de vetlichaampjes doen splitsen, zodanig dat ze over heel de melk gelijkmatig worden verdeeld, dan zal de melk beter verteerbaar worden, en de goede roomsmak bewaard blijven.

De grootste Amerikaanse homogenisatiemachine die in Europa werd geïnstalleerd be-

te Opwijk, die daarmee de best verteerbare en smakelijkste melk bereidt.

Wanneer je nu naar de boterwinkel gaat, vraag dan naar de beste melk, naar Nosta. Temeer daar Nosta reeds op verschillende producten Kuifje's Bons kleeft, en binnenkort op al zijn producten.

Je hebt er een dubbel voordeel aan :

- Méér Kuifje's Bons.
- Smakelijker Nostaproducten!

DE grote Franse scheikundige Louis Pasteur, die in 1822 werd geboren en in 1895 overleed, is vooral bekend als de uitvinder van het serum tegen de hondsdolheid en van een systeem om melk van ziektekiemen vrij te maken. Van zijn naam heeft men een werkwoord afgeleid om het kiemvrij maken uit te drukken : pasteuriseren (en pasteurisatie).

Het procédé van Pasteur werd verbeterd door de Italiaanse geleerde prof. Stassano. Deze scheikundige doet de melk in enkele seconden tijds tot op 70 à 80 graden komen, terwijl ze zeer snel in een dunne laag tussen twee metalen platen stroomt. Op deze wijze worden alle ziektekiemen gedood, en bewaart de melk haar natuurlijke eigenschappen. Van de naam van prof. Stassano is het werkwoord stassaniseren afgeleid (en het woord stassanisatie). Vrijwel de meeste grote melkerijen gebruiken thans het procédé van prof. Stassano. Ook Nosta.

Pat Rick en Mass Tick drijven de bandieten op de vlucht. El Mocco verdwijnt langs het huis van de sheriff...

PAT RICK EN MASS TICK

DE POSTILJON

TIROL HEEFT RENDIEREN!

TIROL kocht in Finland tien prachtige rendieren met het doel deze in te burgeren. Men vreesde echter dat het heel moeilijk zou zijn, te meer daar men in Tirol niet beschikte over het zg. rendiergras en korstmos, in het Hoge Noorden het voedsel van de rendieren. Het experiment gelukte echter volkomen. De tien rendieren zijn in bloeiende gezondheid en sommige hebben reeds nakomelingen. Wat er nu met die rendieren verder moet gebeuren? Wel, ze worden voor de sleden gespannen en trekken ook de skilopers, die er iets voor voelen, de hellingen op. Het spreekt vanzelf dat heel Tirol verzot is op z'n rendierkudde!

Een knappe burgemeester

D.R. Wolfgang Hoffmann is burgemeester van Freiburg en een pianist met naam. Sedert zijn eerste optreden in 1949 gaf hij reeds zeven grote concerten die 99.000 DM opbrachten en hij volledig aan de stad schonk om de wederopbouw te bespoedigen. Een paar weken geleden was hij alweer de solist tijdens een groot concert dat 23.500 D.M. in de kas van de wederopbouw bracht. Heel de stad juichte haar knappe burgemeester toe. Onnodig te zeggen dat de Freiburgers hun burgemeester-virtuoso nog lang wensen te behouden!

Een haas met een leeuwenhart

GEWOONLIJK heeft een haas geen leeuwenhart, maar toch kan het gebeuren dat hij zich, bij toeval, heldhaftig verdedigt. In het Noorden van Italië heeft een haas, die door een volle lading hagel was getroffen, zich op zijn aanvaller gestort en hem in het gelaat en de armen gebeten. De jager moest verzorgd worden door een geneesheer terwijl de haas met het leeuwenhart, door een andere jager werd afgemaakt.

Varen met een boot uit plastic

EEN Engelse compagnie heeft een boot uit plastic te water gelaten die een lading van 5 ton kan opdoen alhoewel hij zelf slechts 10 ton weegt, 15,3 meter lang is en een diepgang van 53 1/5 cm heeft. Het schip kan in de meest ondiepe wateren varen en wordt aangedreven door twee Dieselmotoren van 165 PK. Indien men het als sleepboot gebruikt, kan het lichters met een waterverplaatsing gaande tot 100 ton trekken. Plastic heeft dit voordeel op hout dat het niet rot, niet krimpt of zwelt, de oppervlakte moet bovendien niet worden geschilderd.

WEET JE DAT...

● dat de lemming een woelmuis is uit de Noordpoolstreken die van tijd tot tijd om, totnogtoe ongekende redenen, een « grote trek » doet. Eerst zijn het honderd, dan duizend, dan honderdduizenden lemmings die in dichte rijen voort trekken, op hun weg alles afknagen wat er te knagen valt. Ze gaan recht voor zich uit, bekommeren zich om niets en storten zich heel vaak in de zee en vinden allemaal de dood.

● niet alle everzwijnen zo wild en woest zijn als de jagers ons soms doen geloven en men jonge everzwijnen best kan opkweken. Ze zijn heel speels en volgen hun meester als jonge honden.

2.000 PRIJZEN VOOR EEN WAARDE VAN 400.000 FRANK

EERSTE PRIJS

DE NIEUWE FIAT 1100 A

heeft een motor van 1089 cm3 geperfectionneerd door vijftien jaar succes. Vier comfortabele plaatsen die makkelijk te bereiken zijn daar de Fiat 1100 A vier deuren heeft. Individuele plaatsen vooraan. Vier versnellingen en puike reprimen.

Matig verbruik: slechts 8 liter per 100 km.

De ideale wagen voor jonge mensen!

LIJST VAN DE PRIJZEN

EEN AUTO: DE PRACHTIGE FIAT 1100 A	75.000
Een televisietoestel PHILIPS, prachtig meubel met een scherm van 43 cm.	21.500
Een AJAX fiets « Constellation » (9 versnellingen, kilometer teller, reiszakken, kruk, radio) van de firma Ajax, M. Lemonnierlaan, 176, Brussel	7.915
Een radiotoestel PHILIPS, luxetoestel, 4 golf lengten.	5.450
Vier AJAX fietsen « Hurricane »	14.720
Een ping-pongtafel « Challenge » van GOVERNOR, de belangrijkste fabriek van sporten kampeermateriaal	3.500
Een elektrische trein FLEISCHMANN 1360/3 met transformator 505	2.450
Vier ping-pongtafels « Junior » van GOVERNOR	7.890
Twaalf vierpersoonstenten « GRIZZLI » met dubbel dak van GOVERNOR	23.760
Vijf radiotoestellen PHILIPS (spelen zowel met gelijk- als wisselstroom).	9.750
Twintig driepersoonstenten GOVERNOR	19.900
Twaalf zellers « Constructo » hoogte: 1,05 m van de firma « SCIENTIFICA », Karthuisersstraat, 11a, Brussel	10.800
Tien HELVA uurwerken, type KUIFFE	8.950
Twee en twintig dozen met een elektrische trein FLEISCHMANN 1305/2	18.590
Twaalf constructiedozen MIGNON	9.360
Twaalf rugzakken met draagstel GOVERNOR	9.900
Twaalf PARKER	4.800
Twintig mechanische treinen FLEISCHMANN 1250/2	4.200
70 constructiedozen van SCIENTIFIC	11.200
750 colli van de KUIFFE's BON	93.750
Twintig voetballen GOVERNOR	2.300
Tweehonderd albums	13.800
Honderd zaklampen	6.000
Honderd albums	5.000
Negentig constructiedozen van de firma SCIENTIFIC	4.050
Vijfhonderd en elf spelen	7.665

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN

VAN TIBET

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

door HERGE

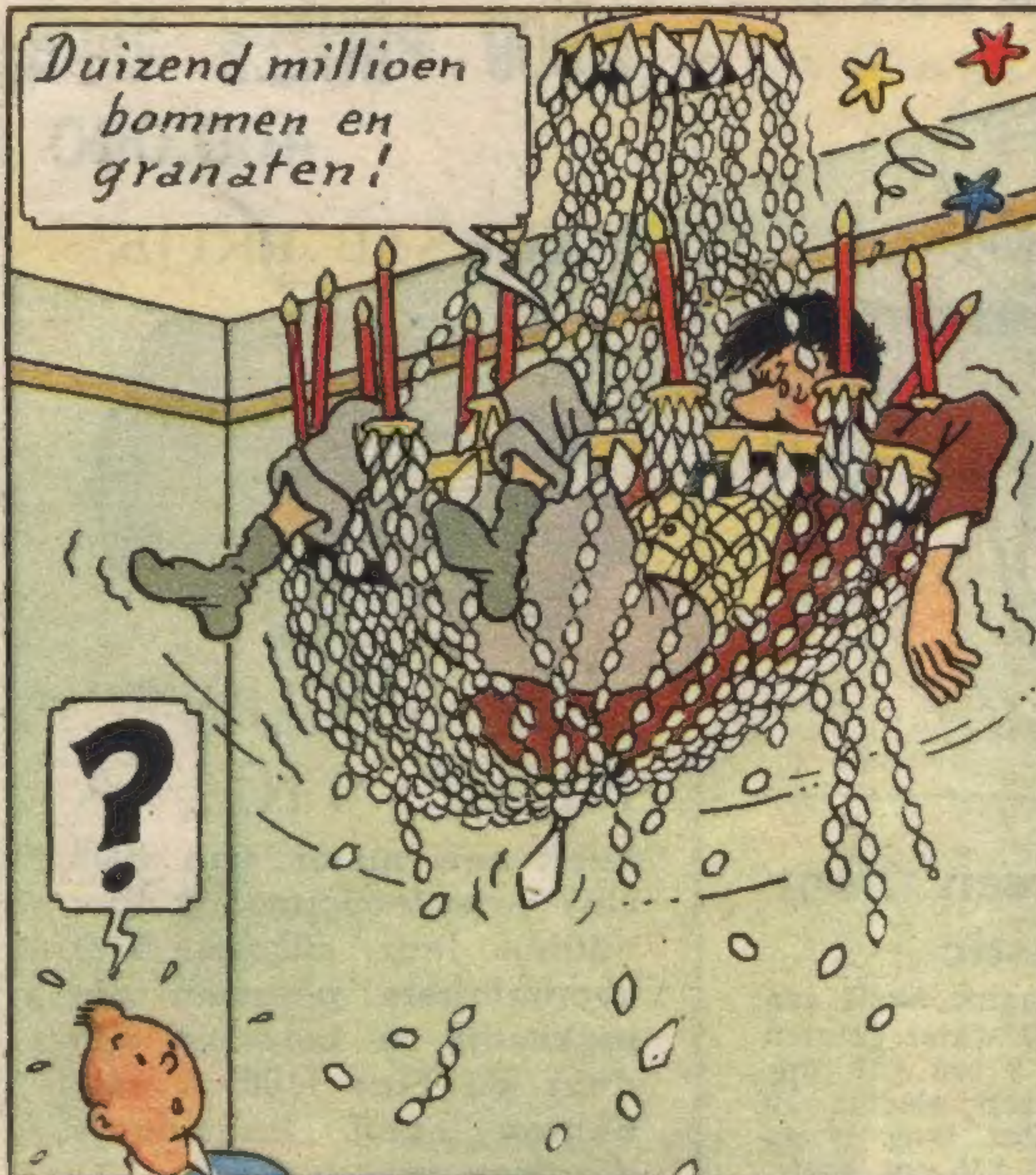

De bliksem onderbrak het telefoongesprek van kapitein Haddock met een klant van de beenhouwerij Sanzot...

Verdwenen!...
In rook opgegaan!...
Arme kerel!...
Vreselijk!...

Duizend miljoen bommen en granaten!

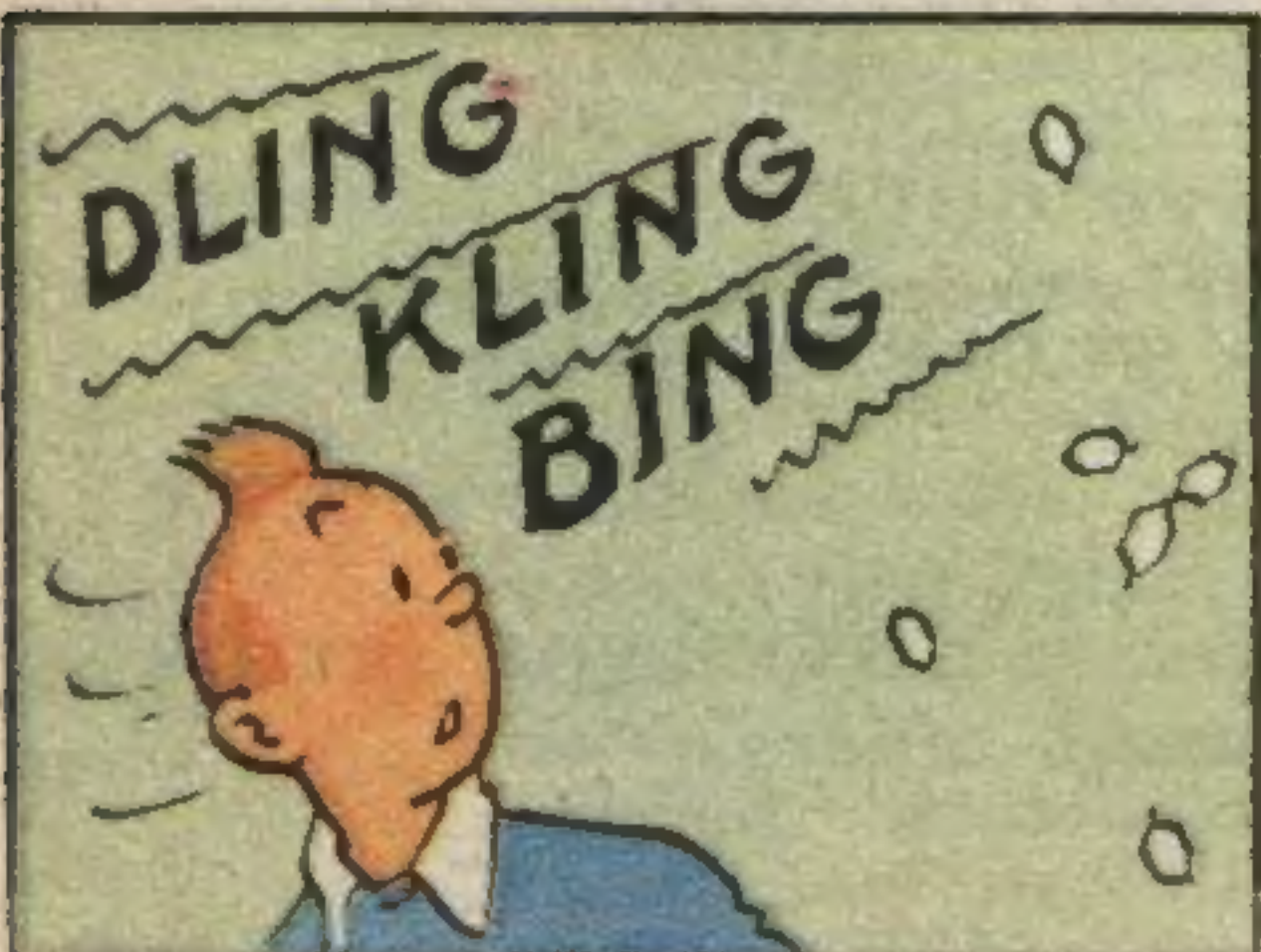

Indien ik ooit de domme gans in handen krijg, die...

KRAAK

DLING
KLING
BING

KLING
BLING
KLING

Alle donderende donders! M'n mooie Chinese vaas!

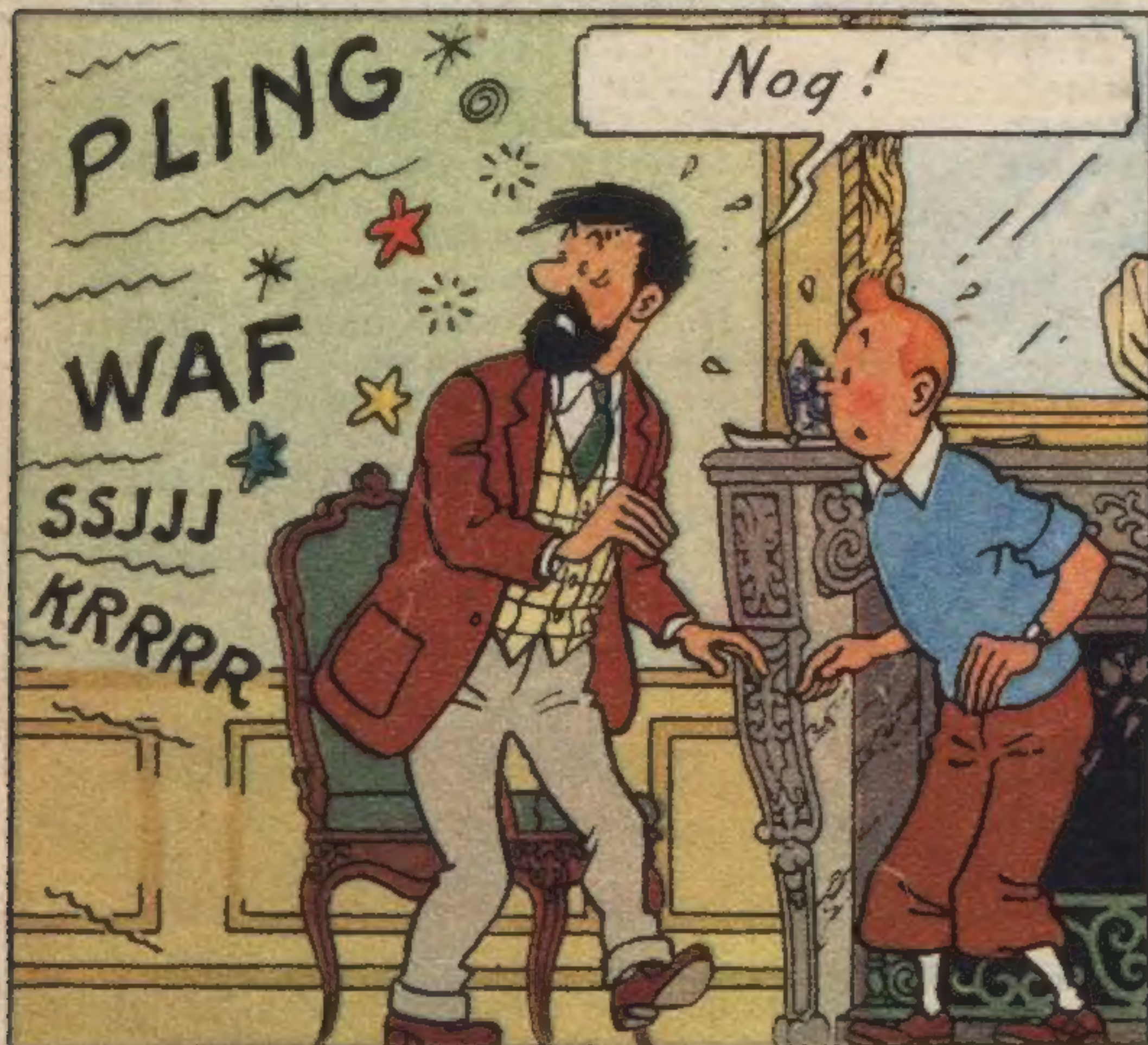
Maar voor de drommel, hoe kon die vaas breken!...
Het is toch de bliksem niet die...

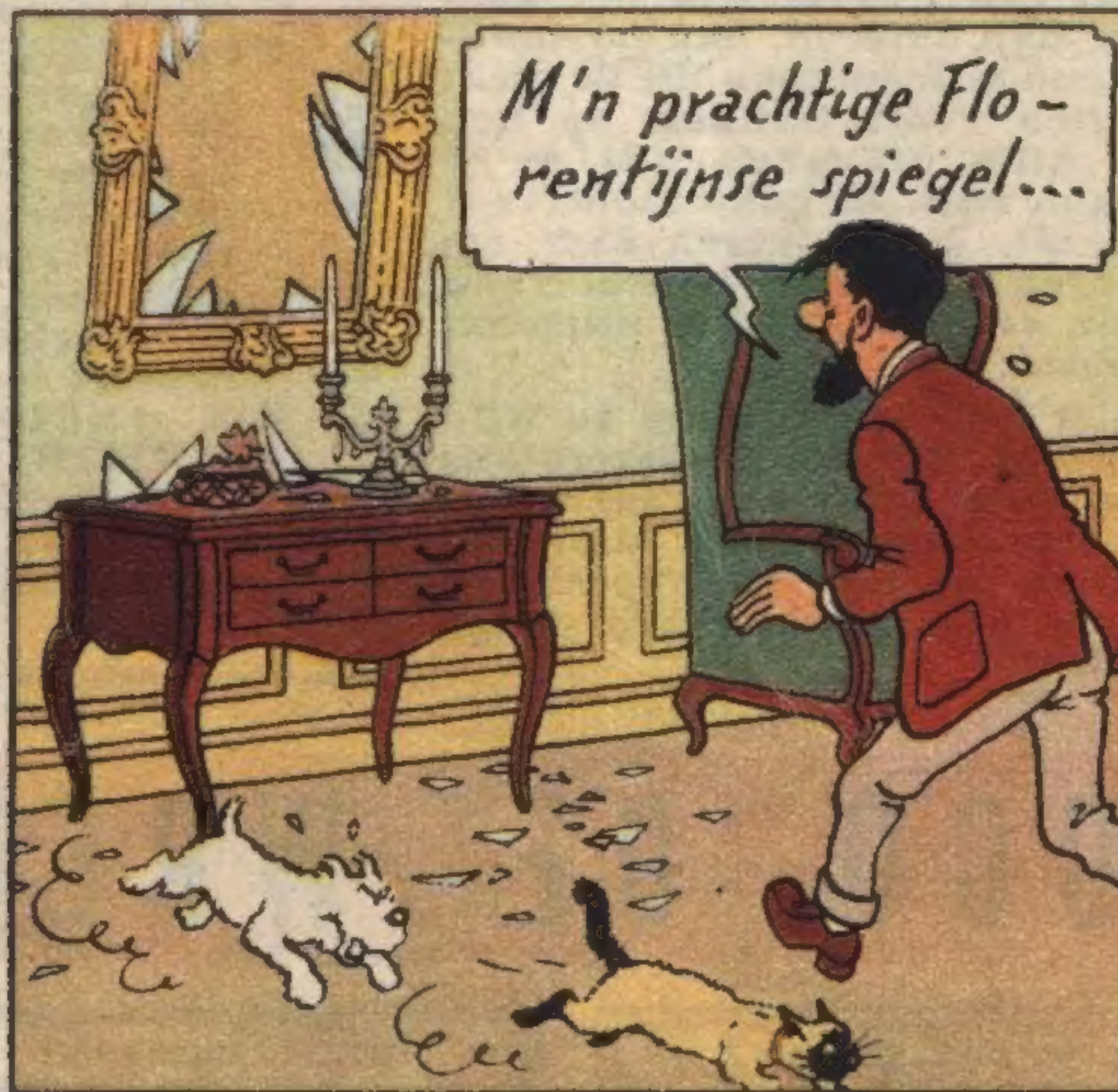
Inderdaad. Ik snap er niets van!

PLING

Nog!

M'n prachtige Florentijnse spiegel...

Maar nu heb ik het begrepen! Jouw duivelse Bobbie verrichtte dat mooi werk!

Dat is dwaas, kapitein! Het is onmogelijk! Hoe wil je dat...

Duizend miljoen bommen en granaten! De stroom is afgesneden! Dat ontbrak er nog aan!

BOM BOM
BOM BOM

Duizend bommen en granaten! Wat is er nu weer aan de hand?

